

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 37/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. apríla 2002 predbežne prerokoval návrh J. B., bytom Ž. H., vo veci porušenia jeho základných práv ustanovených v čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 35 ods. 3, čl. 39 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a iných rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ústredia B., č. 501 025 2380 z 1. augusta 2001, a takto

r o z h o d o l :

Návrh J. B. o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 15. januára 2002 doručený návrh J. B., bytom Ž. H. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým namietal porušenie svojich základných práv ustanovených v čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 35 ods. 3, čl. 39 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a iných rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ústredia B., č. 501 025 2380 z 1. augusta 2001.

Návrh neobsahoval zákonom ustanovené náležitosti a nebolo k nemu pripojené splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom.

Navrhovateľ doplnil návrh podaním doručeným ústavnému súdu 15. marca 2002 a následne ďalším podaním doručeným ústavnému súdu 18. marca 2002. Ani po doplnení však formulácia návrhu rozhodnutia, ktorého sa domáhal, nebola vymedzená presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohla byť prevzatá do výroku rozhodnutia ústavného súdu. Pokiaľ ide o požiadavku predloženia splnomocnenia pre právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, navrhovateľ ju odmietol splniť uvádzajúc, že pred ústavným súdom sa zastupuje sám. Poukázal pritom najmä na čl. 14 ústavy a § 5, § 19 a § 20 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu. Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto vady návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Zákon o ústavnom súde (§ 20 ods. 1 a 2) ukladá, aby každý návrh obsahoval náležitosti návrhu vrátane splnomocnenia na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom. Uvedený nedostatok možno odstrániť dvoma spôsobmi, a to udelením splnomocnenia alebo kvalifikovanou žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, ktorej, ak sú splnené všetky zákonné podmienky, ústavný súd vyhovie. V danom prípade však k odstráneniu uvedeného nedostatku návrhu zo strany navrhovateľa nedošlo.

Z týchto dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní návrh navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

